

hvis det er de indstillinger, jeg får fra Kammeradvokaten og andre, mener jeg, at jeg har en forpligtelse til at undgå, at Danmark bringer sig i en situation, hvor der er en risiko for at tabe og bruge unødige omkostninger på det.

Så jeg mener, at den rigtige vej at gå er den politiske vej, dvs. gennem Kommissionen, og få de bedste redskaber til at gøre det så umotiverende som overhovedet muligt at gå i gang med at ryge.

Kl. 12:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 12:42

Frank Aaen (EL):

Problemet er jo bare, at det tager år og år, uden at der sker noget, og når der så sker noget, sker der næsten ingenting. I dag sker der næsten ingenting, hvad angår aromastoffer. Og imens bliver folk syge, flere bliver lokket til at ryge, flere få sværere ved at holde op med at ryge, og de, der ryger, bliver endnu mere syge af det, end de ellers ville blive.

Det er man da nødt til at gribe ind over for, og derfor vil jeg sige, at jeg ikke synes, at ministeren skal være så bange for at bevæge sig ud, hvor der er fare for en retssag. Lad da tobaksindustrien slæbe ministeren i retten og sige: Vi ønsker, at det skal være endnu nemmere for unge at starte med at ryge og endnu sværere for unge at holde op med at ryge, og at man skal blive endnu mere syg og dø af det, i forhold til situationen, når der bare er tale om nikotin.

Den retssag skal ministeren ikke være bange for. Det ville være dejligt at se tobaksindustrien føre sig frem på den måde.

Kl. 12:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:43

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Bortset fra det allersidste om, at jeg skal tage en retssag, som vi måske taber med omkostninger til følge, er der sket det, at jeg faktisk er meget enig med hr. Frank Aaen. Jeg er også meget utålmodig, og derfor ærgrede det mig da, at den tidligere kommissær blev kaldt hjem for at være cypriotisk udenrigsminister, lige som jeg skulle have et møde med ham. Jeg havde glædet mig til at komme ned og præsentere de danske synspunkter, som jeg tror at hr. Frank Aaen ville

have været enig i, nemlig at vi skal gøre det sværere med hensyn til de her aromastoffer.

Kl. 12:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er så en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 12:43

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil bare i lyset af den tidligere debat spørge ministeren, om ministeren under sit arbejde med det her har fået oplysninger om en eneste positiv effekt ved at ryge. Det er det ene.

Den andet drejer sig om, at selv om den ene kommissær er kaldt hjem til et andet arbejde, om jeg så må sige, er der jo stadig væk kommissærer tilbage – og der er også kommet en ny – så jeg synes, det er meget vigtigt, at ministeren faktisk meget hurtigt får taget den kontakt, for jeg synes også, at EU har et problem.

Kl. 12:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal have stablet et nyt møde på benene med den nye kommissær, helt enig. Det er også sat i sving i ministeriet.

Positive effekter ved at ryge: Jeg er ikke stødt på nogen positive effekter ved at ryge. Nej, jeg kender dem ikke.

Kl. 12:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Vi siger tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 68: Forslag til folketingsbeslutning om et moratorium for biobrændstof.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 29.02.2008).

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingerne er åbnet. Den første, der får ordet, er klima- og energiministeren.

Kl. 12:45

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan starte med at afsløre, at regeringen ikke kan støtte forslaget. Og hvordan kan det nu egentlig være, når hr. Per Clausen og jeg selv måske nok er nogle af de danske politikere, der mest konsekvent og virkelig hele vejen igennem har været meget, meget forbeholdne over for biobrændstoffer? Jamen, det er jo, fordi vi har en målsætning – regeringen har en målsætning – om, at biobrændstoffer skal udgøre 5¾ pct. af energiforbruget i 2010 og 10 pct. i 2020. Men samtidig har vi også den udtrykkelige forudsætning for det, at det skal være betinget af, at det kan ske bæredygtigt, at det skal ske i respekt for EU's bæredygtighedskriterier. Det er vel at mærke ikke nogen bæredygtighedskriterier, der kommer fuldstændigt ud af det blå; det er faktisk nogle, vi arbejder temmelig kraftigt på at sørge for bliver så forpligtende og så miljømæssigt fornuftige som overhovedet muligt.

Denne balancerede tilgang indgår i øvrigt også i den meget brede energiaftale, som de fleste af os indgik den 21. februar. Den eneste, der ikke var med til at indgå den, var hr. Per Clausen. Formålet med bæredygtighedskriterierne er jo, at vi skal sikre en reel CO₂-reduktions-effekt. Det er fuldstændig afgørende. Hvis ikke man gør det, risikerer verden at skabe flere miljøproblemer, end man løser med biobrændstoffer.

Derfor vil vi også fra dansk side i forhandlingerne lægge – og vi lægger allerede – overordentlig stor vægt på, at bæredygtighedskriterierne ikke blot bliver ambitiøse, men at de også bliver dynamiske, altså sådan at de reelt bliver teknologidrivende, at man ikke sådan en gang for alle f.eks. sætter et CO₂-fortrængnings-mål. Det kan jo godt være et, der skal hæves over tid, så producenterne til stadighed bliver holdt til liden.

Det kommende lovforslag, som regeringen har stillet i udsigt, om pålæg til olieselskaberne om salg af biobrændstoffer, vil derfor selvfølgelig også være baseret på, at der skal være tale om biobrændstoffer, som lever op til EU-kriterierne for bæredygtighed. Det planlægger vi at frem-

sætte i næste folketingssamling. Oprindeligt var det sådan set planlagt til denne, men det ville jo være ret tåbeligt ikke at vente på, at vi nu bliver færdige med at definere EU's kriterier, da det er det, der skal være omdrejningspunktet også for den danske ordning. Det kan i øvrigt sagtens nås, fordi påbuddet om salg af de nødvendige biobrændstoffer først skal træde i kraft i 2010. Det indgår i den brede energiaftale, at f.eks. el til elbiler og plug-in-hybridbiler kan indgå i opfyldelsen af målet, altså det der procentmål, vi skal opnå ifølge EU, og at det selvfølgelig kommer til også at være sådan fuldstændig parallelt med de regler, der bliver sat op i EU's VE-kriterium. Det synes jeg er overordentlig fornuftigt, og derfor synes jeg sådan set, at der med et meget bredt flertal i Folketinget er en fornuftig og balanceret tilgang til det her.

Må jeg til sidst med hensyn til, hvad offentlige forskningsmidler skal bruges til, sige, at der er regeringen, som hr. Per Clausen jo ved, enig om, at vi skal prioritere udviklingen af andengenerationsbiobrændstoffer. Det tror vi jo er bedre end førstegenerationsbiobrændstoffer. Men når jeg siger det, vil jeg i samme åndedrag også sige, at når vi får EU-kriterierne på plads, vil det i stigende grad være meningsløst at tale om første- og anden- og for den sags skyld tredje- og fjerdegenerationsbiobrændstoffer, for så taler vi bare om bæredygtige biobrændstoffer. Så er det sådan set ligegyldigt, hvad det er produceret på.

Jeg må så relativt stilfærdigt sige, at jeg simpelt hen ikke forstår hele tilgangen her med, at man vil forbyde offentlige forskningsmidler til en effektiv produktion af førstegenerationsbiobrændstoffer. Der kan jeg altså simpelt hen ikke forstå Enhedslisten. Dels synes jeg, det er tåbeligt sådan i al almindelighed at forbyde forskning i bestemte ting – det er nu sjældent særlig klogt – dels synes jeg også, det er udtryk for sådan en statisk tilgang, som regeringen slet ikke kan have med at gøre. Det er sådan lige på kanten af det maskinstormagtige, og jeg synes sådan set, at alle vi andre har været enige om at finde en noget mere konstruktiv tilgang, hvor vi altså også ser det i et europæisk perspektiv. Som sagt, det, vi gør i virkelighedens verden lige nu, er jo, at regeringen i den grad støtter andengenerationsbiobrændstoffer og ikke førstegenerationsbiobrændstoffer. Men jeg synes, det er lidt langt ude decideret at begynde at sige, at der er bestemte slags teknologier, som offentlige midler overhovedet ikke må gå til at der forskes i.

Kl. 12:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning, og den er netop fra hr. Per Clausen.

Kl. 12:50

Per Clausen (EL):

Ministeren har jo ret i, at der måske har været et lidt sælsomt, men alligevel bemærkelsesværdigt holdningssammenfald mellem Det Konservative Folkeparti, skiftende klima- og energiministre fra samme parti og Enhedslisten i den her sag. Det er fuldstændig rigtigt.

Derfor synes jeg måske også, det er lidt skuffende, at ministeren nu henviser til EU's bæredygtighedskriterier, for der er jo to ting at sige til det: Vi ved ikke, hvordan de bliver. Vi ved til gengæld, at de udspil, vi har set indtil nu, er utilstrækkelige. Vi har f.eks. set, at de ikke indeholder noget bud på sociale kriterier, og vi kan også se, at de kriterier, man opstiller miljømæssigt, er utilstrækkelige.

Så mit spørgsmål til klima- og energiministeren er, om ministerens alternativ til Enhedslistens forslag altså er nogle bæredygtighedskriterier, vi ikke kender.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:51

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Nej, vi kender dem da godt. Vi kender udspillet, og så er det jo sådan set op til bl.a. Danmark at prøve at præge, hvordan det ender med at komme til at se ud. Det er jo noget af det, vi diskuterer i EU; det er noget af det, vi diskuterer med kollegaerne. Man kan sige, at et af de steder, hvor hr. Per Clausens og Det Konservative Folkepartis – og regeringens – veje skilles, jo altså er, at vi i regeringen tror på, at det er muligt at påvirke gennem EU, og det bruger vi faktisk ret mange kræfter på. Jeg ved, at hr. Per Clausen og hans parti jo er stået af, før vi når dertil.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 12:51

Per Clausen (EL):

Jeg forstår i grunden ikke de sidste bemærkninger fra klima- og energiministeren, for jeg mener da at kunne huske, at jeg efterhånden har brugt en del timer på at diskutere Danmarks holdning

i EU med ministeren. Så jeg tror, det må være en fortrængning, at ministeren mener, at Enhedslisten ikke beskæftiger sig med det.

Så til kernen i det her, nemlig spørgsmålet om de her bæredygtighedskriterier. Det er jo rigtigt, at der er kommet et udspil, og det er også rigtigt, at de kriterier er fuldstændig utilstrækkelige. De er utilstrækkelige på miljøsidens, for de stiller ikke nok omfattende krav, og der er et fravær af f.eks. sociale kriterier. Spørgsmål om konsekvenserne for fødevarerpriser og spørgsmål om konsekvenserne for fattige bønder i tredje verdenslande osv. er slet ikke med. Jeg spørger så bare ministeren: Er det ministerens holdning, at uanset hvad det ender med, er EU's bæredygtighedskriterier alligevel bedre end Enhedslistens beslutningsforslag?

Kl. 12:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:52

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Hvis jeg skal stille det så kort og klart op, vil svaret på hr. Per Clausens spørgsmål nok nærmest være ja. Jeg mener ikke, at man kan lave et moratorium. Jeg mener ikke, at det giver mening at forbyde offentlig forskning i konkrete teknologier.

Jeg mener så i øvrigt, at EU giver et meget, meget væsentligt bidrag til at få løst det her. Vi kan jo godt sidde i Danmark og sige, at nu laver vi vores helt eget system her, men det, der batter noget globalt miljømæssigt, er, at der er nogle, der begynder at stille nogle flere forpligtende krav til, hvilke biobrændstoffer der bliver brugt. Det er det, som EU trods alt her har taget et meget væsentligt skridt i retning af – så vidt jeg ved, det første skridt nogen region i verden har taget på det her område.

Det er da rigtigt nok, at der er nogle problemer med hensyn til sociale kriterier og WTO-regler og sådan noget, men der står jo noget om, hvad man må bruge af land, og der står noget om, hvordan det skal være dyrket med henblik på at tage højde for vådområder og skovområder osv. osv. Der er en lang række fornuftige kriterier inde. Man siger altså også, at for at kunne tælle med i EU's opgørelse skal biobrændstoffet have en CO₂-fortrængnings-effekt i sin livscyklus på minimum 35 pct. Det er faktisk et godt skridt. Vi prøver så at forbedre det lidt, men det er en rigtig god begyndelse.

Kl. 12:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerne, og den første er Venstres ordfører, hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 12:54

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi kan heller ikke støtte Enhedslistens forslag, som jo reelt vil betyde et fuldstændigt stop for forskning i og udvikling af biobrændstoffer. I Venstre er vi varme tilhængere af biobrændstoffer, det er en kendt sag, men det er også afgørende for os, at de biobrændstoffer, som vi i Danmark fra 2010 pålægger selskaberne at iblande, skal være biobrændstoffer, der miljømæssigt og energimæssigt er bæredygtige. Derfor er det også afgørende, at EU får fastlagt nogle kriterier for, hvordan vi sikrer, at de biobrændstoffer, der fremmes i Europa, er bæredygtige både energimæssigt og miljømæssigt.

Vi har ingen interesse i at fremme biobrændstoffer, hvor der går mere energi til at producere dem, end de efterfølgende kan levere, og heller ikke biobrændstoffer, som miljømæssigt ikke har nogen CO₂-effekt, måske snarere tværtimod. Derfor er det afgørende, at EU fastlægger nogle meget konkrete forudsætninger for biobrændstofferne.

Vi finder det også meget fornuftigt, at regeringen har afsat 200 mio. kr. til at forske og udvikle andengenerationsbiobrændstoffer for, netop bæredygtige biobrændstoffer. Vi tror på, at det er en fornuftig vej at gå. Vi tror på, at der er nogle erhvervs-mæssige potentialer i at fremme biobrændstoffer, og det er også en velkendt sag, at der er virksomheder i Danmark, der er rigtig langt fremme med hensyn til udvikling af biobrændstoffer.

Venstre er positivt indstillet over for biobrændstofferne, men forudsætningen er, at de miljømæssigt og energimæssigt er bæredygtige, og derfor kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag.

Kl. 12:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning til ordføreren. Den er fra hr. Per Clausen.

Kl. 12:56

Per Clausen (EL):

Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at der i Danmark er økonomiske interesser – både industri-virksomheder og landbruget – i at udvikle biobrændsler. Det anerkender jeg, og det er vel en

fornuftig forklaring på Venstres holdning. Men på spørgsmålet om, hvorvidt biobrændsler er en god model, hvis man vil reducere CO₂-udslippet, vil jeg sige, at man jo bare kan tage den tværministerielle rapport om alternative drivmidler i transportsektoren, som en række forskellige ministerier har været med til at lave. Hvis man læser den og ser på, hvad de peger på som alternativer til de fossile brændstoffer, vil man jo konstatere, at det ikke er biobrændstoffer, de peger på, hverken på den korte sigt eller på den lange sigt.

Jeg vil bare spørge hr. Lars Christian Lilleholt, hvad der driver Venstre som et regeringsparti til i denne sag at ignorere de rapporter, der kommer fra tværministerielle udvalg.

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:57

Lars Christian Lilleholt (V):

Det er netop derfor, at det er helt afgørende, at der forskes og udvikles på området. Det er også derfor, at vi har afsat fire gange 50 mio. kr. til et forskningsprogram. Det er jo sådan, at forskere i Danmark, på DTU og andre steder, er ganske langt fremme med at finde og fremstille biobrændstoffer, som er bæredygtige både energimæssigt og miljømæssigt. Det er klart det, der er målsætningen, og det er også det, vi understøtter.

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det den anden og sidste korte bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 12:57

Per Clausen (EL):

En tværministeriel arbejdsgruppe når frem til, at hvis man skal pege på langsigtede løsninger, handler det om el, formentlig batterier, men muligvis også om brint. Og på kort sigt er det i virkeligheden et spørgsmål om at reducere benzinforbruget og transporten, så man på den måde kan få et CO₂-resultat. Men jeg kan forstå, at det, hr. Lars Christian Lilleholt siger, er, at fordi denne rapport overhovedet ikke peger på biobrændsler som en fornuftig løsning, skal man af den grund satse på forskning på området. Jeg synes ærlig talt, at det er et meget, meget tyndbenet argument.

Kl. 12:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:58

Lars Christian Lilleholt (V):

Der er lavet ganske mange rapporter om biobrændstoffer, også rapporter, der har forskellige konklusioner i forhold til det miljø- og energimæssigt fornuftige i at fremme biobrændstoffer. Jeg er sikker på, at det ved forskning og udvikling vil kunne lade sig gøre også i Danmark at fremstille biobrændstoffer, som miljømæssigt og energimæssigt er bæredygtige. Det er jeg helt overbevist om.

Jeg ser også meget gerne, at vi kombinerer det med at udvikle elbiler og brintbiler. Jeg støtter den udvikling, for det er også en ganske fornuftig vej at gå. Og i den energiaftale, som et bredt flertal i Folketinget netop har aftalt, indgår jo, at der også i de 5¾ pct., som er målsætningen for 2010, kan indgå elbiler og andre tiltag med hensyn til at fremme vedvarende energi i transportsektoren.

Kl. 12:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører fru Mette Gjerskov.

Kl. 12:59

(Ordfører)

Mette Gjerskov (S):

Tak, formand.

Biobenzin og biodiesel, det lyder jo godt. Alt, hvad der er bio, er godt – og det kan det også være. Men nogle gange er det faktisk sådan, at biobenzin og biodiesel kan være direkte skadeligt for miljøet.

Skal vi så følge Enhedslistens forslag om simpelt hen at forbyde skidtet i hele 5 år? Nej, det mener vi ikke i Socialdemokratiet. Vi mener, at vi skal fremme de gode biobrændstoffer og bremse de dårlige biobrændstoffer. Det er jo sådan, at der er nogle, der belaster miljøet og klimaet mere, end de gavner. De fremstilles af afgrøder, der produceres på arealer, som f.eks. kan være fremkommet ved at fælde skov, hvilket ellers var bæredygtigt. Nogle biobrændstoffer kan også være fremstillet af spiselige afgrøder, og det er jo med til at bidrage til en højere verdensmarkedspris på mad og dermed også skubbe til uligheden i adgangen til fødevarer til stor skade for jordens fattigste mennesker.

Så man kan sige, at den her diskussion også på mange måder handler om, at vi laver en ulig konkurrence om jorden og om jordarealer til at producere fødevarer på. Eller sagt meget kort: Skal vi producere benzin, eller skal vi producere mad på verdens marker? Der vælger Socialde-

mokraterne mad hver eneste gang, ikke kun for danskernes skyld, men for hele verdens befolknings skyld.

Derfor har vi fremsat et forslag, og det kommer vi snart til at skulle behandle her i salen igen, i forlængelse af energiaftalen; vi skal have danske bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer, og det skal vi have i år. Vi kan ikke vente. Jeg synes, at ministeren var lige lovlig large med at sige, at det jo bare kan vente til 2010. Nej, det kan det i hvert fald ikke. Vi skal allerede i år have lavet nogle bæredygtighedskriterier, så vi sikrer, at vi ikke får de dårlige biobrændstoffer ind i landet.

Men Enhedslistens forslag er altså for firkantet. Jeg må sige det til hr. Per Clausen. Enhedslisten er for firkantet i den her sag, og man kan jo sige, at det måske også er derfor, at de toneangivende miljøorganisationer ikke støtter et moratorium.

Så jeg vil opfordre Enhedslisten til at komme ud i den realpolitiske virkelighed, og lad os så drøfte et bæredygtighedsprincip for biobrændstoffer.

Så skal jeg slutte med at huske at sige, at jeg skulle hilse fra Det Radikale Venstres ordfører, hr. Johs. Poulsen. Han havde ikke mulighed for at være her, men han har bedt mig om at meddele, at han og Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget, netop med henvisning til spørgsmålet om bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer, der kommer som følge af energiaftalen.

Kl. 13:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger. Den første kommer fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 13:02

Per Ørum Jørgensen (KF):

Indledningsvis vil jeg gerne give den socialdemokratiske ordfører en kompliment for, at man også i Socialdemokratiet har fået øjnene op for, at det skal være miljømæssigt, socialt og på andre måder bæredygtigt, når vi snakker biobrændstoffer. Der er vi glade for den kovending, man har foretaget inden for de seneste år.

Jeg er nødt til at spørge lidt til Socialdemokraternes ambitionsniveau. Sidste år udtalte hr. Svend Auken, at man ønskede en tvungen iblanding i 2010 på 10 pct. Der skal jeg høre, om det stadig væk er det ambitionsniveau, som Socialdemokraterne udviser på det her felt, eller om det igen er et eksempel på overbud på energipolitikken, som vi har set så mange eksempler på på det seneste.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:03

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne takke for spørgsmålet, og så vil jeg sige: Nej, overbudspolitik er ikke noget, vi be- driver særlig meget, det er det ikke. Men hr. Per Ørum Jørgensen har fuldstændig ret, når han sætter spørgsmålstegn ved, om biobrændstoffer kan være skadelige eller ikke kan være skadelige.

Vi havde for ganske få år siden meget høje forventninger til biobrændstoffer. Det tror jeg de fleste havde. Vi troede, at det her virkelig var en teknologi, som kunne løse mange ting. Men vi må bare konstatere, at vores forventninger til udviklingen i den her teknologi har været for høje. Det er simpelt hen sådan, at det kan være mere skadeligt end gavnligt at bruge for mange biobrændstoffer på det niveau, vi har i dag. Derfor skal de være bæredygtige. Derfor mener vi ikke, at der skal iblandes så meget biobrændstof i benzin og diesel, og derfor mener vi ikke, at en iblanding på 10 pct., som hr. Per Ørum Jørgensen taler om, er god. Vi mener heller ikke, at det er godt med de 5,75 pct.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en bemærkning fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 13:04

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, det er helt fair, og jeg vil heller ikke forlænge debatten om de kovendinger, som Socialdemokraterne har foretaget på det her felt, dels ved at tilslutte sig den sælsomme konstellation bestående af De Konservative og Enhedslisten om, at det skal være miljømæssigt og socialt bæredygtigt, når det gælder biobrændstoffer, dels målsætningen om de 10 pct., som Socialdemokraterne udtrykte sidste år. Jeg synes, det er positivt, når man bevæger sig i den rigtige retning.

Jeg er nødt til at spørge fru Mette Gjerskov om ønsket om at indføre danske kriterier og ikke basere det her på EU-kriterier. Hvad vil fru Mette Gjerskov gøre den dag, hvor vi så kender bæredygtighedskriterierne fra EU? Skal vi så til at ændre de danske kriterier og dermed bringe hele branchen i en ret vanskelig situation?

Kl. 13:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:04

Mette Gjerskov (S):

Som situationen er lige nu, er det regeringen, der bringer ikke kun branchen, men hele kloden i en meget vanskelig situation. Regeringen har nemlig stillet krav om, at der fra 2010 skal indblandes 5,75 pct. biobrændstof. Det er rigtig, rigtig dårligt for miljøet, så længe man ikke har nogen bæredygtighedskriterier. Det er et vældig stort problem. Det vil vi gerne have gjort noget ved. Vi tilslutter os ikke de 5,75 pct., men vi konstaterer, at flertallet i det her land har besluttet det. Så må vi altså have nogle bæredygtighedskriterier, så det biobrændstof, vi bruger, rent faktisk gavner klimaet. Dem må vi have nu. Det kan ikke vente 2, 3, 4, 5 år, eller hvor lang tid det kan tage i EU. Vi må gøre det i Danmark nu. Det havde jeg faktisk håbet på vi kunne få opbakning til, også fra De Konservative. Men det får vi måske, når de får lov til at tænke lidt over det. Vi må have det nu, og så må vi finde ud af, hvordan vi justerer det, når vi ser, hvad man finder ud af i fællesskab i EU.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning. Den er fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:05

Per Clausen (EL):

Nu kunne jeg jo nemt finde på at rive Socialdemokraterne i næsen, hvad de har sagt tidligere, hvis det var sådan, at de tidligere havde sagt noget fornuftigt og nu sagde noget dumt, for så er det jo interessant. Så skulle man jo have dem tilbage – nu skal Socialdemokraterne jo fastholdes.

Derfor vil jeg også stille et helt fredsommeligt spørgsmål, nemlig spørge fru Mette Gjerskov, om de danske bæredygtighedskriterier, hun forestiller sig, er nogle, som med det, vi ved i dag, kan omfatte nogen førstegenerationsbiobrændstoffer. Kender fru Mette Gjerskov nogen førstegenerationsbiobrændstoffer, der vil kunne leve op til de kriterier, hun forestiller sig?

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Mette Gjerskov (S):

Hr. Per Clausen er inde på et meget centralt element, nemlig hvad det er for nogle teknologier, man bruger til at fremstille biobrændstoffer. Nej, jeg kan ikke umiddelbart komme i tanke om nogen førstegenerationsbiobrændstoffer, som jeg vil mene kunne opfylde de fremtidige bæredygt-

tighedskriterier. Men det betyder jo ikke, at alt bare skal gøres ulovligt. Det væsentlige er jo ikke, om det er første- eller andengenerations, det væsentlige er ikke alle mulige teknikker med hensyn til, hvordan det er udvundet; det væsentlige er, om det er til gavn for klimaet, eller om det er til skade for klimaet. Vi vil altså gerne have lov til at vælge dem, der er til gavn for klimaet, uanset hvordan de er fremkommet.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:07

Per Clausen (EL):

Jeg er enig med fru Mette Gjerskov i, at man ikke bare skal gøre det til et spørgsmål om generation, for selv om vi med nogenlunde sikkerhed ved, at der ikke findes nogen førstegenerations, der kan bruges, fører det jo ikke til, at andengenerationsbiobrændstoffer nødvendigvis er miljømæssigt fornuftige. Det er det første.

Det andet, jeg så vil spørge fru Mette Gjerskov om, er: Hvordan forestiller hun sig så, at man skal nå den der tvungne iblanding af 5,75 pct. i år 2010, hvis udgangspunktet er, at der formentlig ikke findes nogen førstegenerationsbiobrændstoffer, der kan bruges?

Kl. 13:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Mette Gjerskov (S):

Jamen jeg har meget svært ved at se, hvordan man skal kunne nå den grænse på 5,75 pct. med noget, der bare ligner bæredygtighed med i posen. Men problemet er, at det altså er et mål, som regeringen har sat sig, og som regeringen har lovet EU at opfylde. Så vi må jo bare konstatere, at det findes.

Det er bestemt ikke en blomst, der har groet i min have; det er bestemt ikke noget, vi med den nuværende viden synes er særlig farbart – at stille så høje krav til biobrændstoffer – når vi ved, hvor store problemer der er med biobrændstoffer på mange områder. Men det er jo altså en konstatering af, hvad det er for en politik, regeringen fører; det er ikke noget, hr. Per Clausen kan skyde Socialdemokraterne i skoene.

Kl. 13:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:08

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg bemærkede bare, at fru Mette Gjerskov talte om, at vi skulle lave en dansk certificeringsordning, og at vi altså i Danmark så at sige skulle til at opfinde den dybe tallerken. Der kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan hun mener at det kan inkorporeres, når EU-topmødet jo faktisk har sagt, at man på EU-plan inden udgangen af i år vil være klar med EU's certificeringsordning. Vil det ikke være lidt uhensigtsmæssigt, hvis de 27 lande sådan begynder at lave nationale ordninger og så alligevel skal tilpasse sig efter et halvt års tid, når EU kommer med sin? Eller forestiller fru Mette Gjerskov sig, at man sådan helt vil undsige EU's regler på det her område? Det ville være en nyskabelse, må jeg sige, fra Socialdemokratiets side.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:09

Mette Gjerskov (S):

Med sin store juridiske indsigt og indsigt i EU's procedurer ved hr. Morten Messerschmidt også godt, at realismen i det, når man på nuværende tidspunkt er kommet med et første bud på, hvordan bæredygtighedskriteriet skal se ud i EU, og at det så skulle blive vedtaget og implementeret inden den 1. januar, ganske enkelt ikke er der. Det kommer til at tage lang tid. Det er også fair nok, for sådan virker EU, og det lever vi med.

I mellemtiden må vi andre jo altså bare sikre kloden på den måde, vi nu kan. Og det kan vi altså i Danmark ved at lave nogle nationale bæredygtighedskriterier. Det har de faktisk også gjort i flere andre lande med rimelig stor succes – også i EU-lande, England f.eks. Jeg synes, vi skal skele til dem, og så synes jeg, at vi skal se at komme i gang.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Messerschmidt for endnu en kort bemærkning.

Kl. 13:10

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, at det på alle måder er prisværdigt, at fru Mette Gjerskov gerne vil redde kloden – ikke et ondt ord om det – men jeg tænker bare på, hvordan det så forholder sig i forhold til de formuleringer, der er i det energiforlig, som jeg og fru Mette Gjerskov og en række andre folketingspolitikere jo har skrevet under på. Der sy-

nes jeg netop at det står meget klart, at vi med henblik på at redde kloden og livet i al evighed satser på at vente på en EU-afklaring, så vi ved, at det er det samlede marked, som har fælles regler for, hvad der er første generation, og hvad der er anden generation. Eller læser fru Mette Gjerskov energiforliget på en anden måde, end jeg gør?

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:10

Mette Gjerskov (S):

Jeg tror, at hr. Morten Messerschmidt måske skulle tage og læse den næste sætning i energiforliget, hvor der netop står, at parterne skal drøfte, hvorvidt vi skal lave nationale kriterier i Danmark, mens vi venter på EU. Det står der faktisk i energiaftalen. Der er faktisk ikke nogen som helst problemer i, at vi laver en national ordning. Det er noget, vi har nikked til hinanden hen over bordet om, så jeg havde faktisk regnet med, at der ville være rigtig stor tilslutning til det. Det vil være rigtig ærgerligt, hvis vi nu har siddet der og nikked til det som forligskreds og de øvrige jupartier så løber fra det. Men så er jeg jo glad for at få lejlighed til at drøfte det med de øvrige partier, for jeg har netop fremsat et beslutningsforslag i Folketinget, som vi forhåbentlig får lejlighed til at drøfte her i salen inden sommerferien.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Og så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Morten Messerschmidt (DF):

Jo, men hvis jeg lige må knytte en bemærkning til det sidste, som Socialdemokratiets ordfører nævnte, er det, at det, der står i energiaftalen, og som vi har siddet og nikked til hinanden om, jo er, at vi – partierne imellem – skal drøfte Kommissionens udspil. Derfor kan det jo virke lidt besynderligt, at man så pludselig mener, at nu skal vi komme med vores egne udspil – og det er det, jeg anfægter. For jeg har da en forhåbning om, at vi – efter at have siddet og nikked til hinanden i halvandet år for at få et energiforlig på plads – så er enige om, at de ord, der nu står i forliget, trods alt holder vand.

Nuvel, Enhedslisten har fremsat et forslag, som jeg egentlig tror forsøger at præcisere nogle

af de samme bekymringer, som alle vi andre ordførere og alle vi andre partier har.

For os i Dansk Folkeparti er der ingen tvivl om, at det er bydende nødvendigt, at man så hurtigt som muligt får bevæget sig væk fra at have en økonomi, som er afhængig af de fuldstændig uregelmæssige og ustabile regimer i Mellemøsten. Og der er ingen tvivl om, at en af de sektorer i det danske samfund, som i den grad er afhængig af olieleverancer fra ustabile regimer som Saudi-Arabien, Irak og Iran og andre steder, er transportsektoren. Og derfor er det også godt, at man begynder at fokusere på alternative metoder, hvormed man kan få bilerne til at køre og få transporten til at fungere.

Der må man så sige, at biobrændstoffer – både ætanol og biodiesel – er én model. Men der er jo mange andre. Der er ældre biler, som vi har set DONG Energy komme med en stor lancering af her i sidste uge; der er muligheden for brintteknologi; og der er – tror jeg – ude i fremtiden teknologier, som vi i dag end ikke kender.

Pointen er bare, at der ikke er nogen her i dag, der kan sige, hvad det er for en teknik, hvad det er for et medikament, der kommer til at gøre, at vi får en mulighed for at lade vores biler køre på noget andet end olie, men som samtidig er konkurrencedygtigt med olie.

For vi kan jo ikke i al evighed blive ved med at subsidiere os ud af alle mulige alternativer. Det er ikke på den lange bane holdbart at skulle give statsstøtte for at have konkurrencemæssige alternativer til olien. Vi er nødt til at forske og finde ud af, hvad det er for en vej, vi skal gå for at sikre et reelt og langtidsholdbart alternativ til den arabisk kontrollerede olie. Og der er det altså ikke den rigtige vej at gå, at man ikke vil vedtage lovgivning, der fremmer brug af biobrændstof i transportsektoren, at man ikke vil give offentlige forskningsmidler til ny forskning i førstegenerations biobrændstoffer osv. osv., som Enhedslisten lægger op til, fordi det er en begrænsning i udviklingen, det er en begrænsning i forskningsindsatsen.

Vi er for så vidt enige i, at der er mange uensigtsmæssigheder i forbindelse med at anvende førstegenerationsbiobrændstof.

Vi er enige i, at den her teknologi ikke må føre til øgede fødevarerpriser, ikke må føre alle de negative ting med sig, som vi har set ske, både i Mellem- og Sydamerika, i Afrika og andre steder rundt om på kloden. Men løsningen er ikke, at man forbyder udvikling, at man forbyder forskning og forbyder anvendelse. Løsningen er,

at man netop siger: Vi skal i gang for at finde noget, der er endnu bedre; vi skal have udviklet den teknologi, som netop kan gøre, at vi bliver uafhængige af de ustabile regimer i Mellemøsten. Og det gør man ikke ved at forbyde forskning eller stoppe forskningskroner; det gør man ved at bruge endnu flere penge på forskning, og det er i øvrigt også det, der er lagt op til i det energiforlig, som vi har indgået med sjovt nok alle partier lige undtagen Enhedslisten.

Så derfor kan vi i Dansk Folkeparti ikke støtte det her forslag. Der er mange gode intentioner i det, men som det er formuleret her, og som det er formuleret i energiaftalen, kan vi ikke støtte forslaget fra Enhedslisten.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:15

Per Clausen (EL):

Jeg skal bare stille hr. Morten Messerschmidt et enkelt spørgsmål: Når nu det er sådan, at man fra Dansk Folkepartis side ikke synes, at biobrændstoffer formentlig er den bedste løsning, hvordan kan det så være, at det er den løsning, man fokuserer på i energiaftalen, at det er den løsning, man satses på i år 2010 med 5,75 pct. til sætning?

Det er jo at løfte en teknologi, som der tilsyneladende er ret stor enighed om slet ikke er nogen god løsning, løfte den og sikre, at der bliver fokuseret på den.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tror, man må sige, at hr. Per Clausens forudsætninger afviger grundlæggende fra dem, som vi andre partier har.

Jeg føler mig på ingen måde i stand til at sige, at biobrændstoffer i fremtiden ikke er det rigtige. Jeg føler mig i stand til at sige, at biobrændstoffer baseret på førstegenerationsteknologi kan have mange negative sider forbundet med sig, og netop derfor skal man jo forske i at finde alternativer.

Men jeg synes faktisk, det er fornuftigt, at man kan bruge alle de former for biomasse, som vi kender – det kan være affaldsprodukter fra landbrugssektoren, altså strå osv. – til at lave biobrændstoffer, som vi kan fylde på bilen. Det har ingen betydning for fødevareriserne; det

handler bare om, at man forsker i de rigtige retninger.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:17

Per Clausen (EL):

Tilbage står jo, at hr. Morten Messerschmidt har indgået en aftale, der, så vidt jeg har forstået, betyder, at 5,75 pct. af brændstoffet skal fortyndes med biobrændstof.

Vi ved udmærket godt, at det, der findes i år 2010, er førstegenerationsbrændstof, og det, som hr. Morten Messerschmidt altså medvirker til, er gennem statslige indgreb og direktiver at påvirke udviklingen i en forkert retning. Det synes jeg da er enestående dårligt.

Hvis man nu tog hr. Morten Messerschmidts eget synspunkt alvorligt, så ville man jo aldrig gå med til at lave sådan en regel om, at det skulle være 5,75 pct. Så ville man jo indføre nogle andre regler, der sørgede for, at man fik det bedst mulige resultat. Men det har man jo på ingen måde sikret sig med den aftale, hr. Morten Messerschmidt medvirker til her.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:17

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, det er et utrolig reaktionært syn på dagligdagen og livet, som Enhedslistens ordfører giver udtryk for.

Man kan jo stille det spørgsmål, om verden, sådan 3 år før man opfandt penicillin, forventede at få penicillin, om verden, 3 år før vi fik dampteknologien i den industrielle revolution, havde forventet at få en ny teknik, som fuldstændig revolutionerede hele det vesteuropæiske produktionsapparat. Svaret er selvfølgelig nej, og det fører selvfølgelig til at sige, at vi ikke aner, hvad fremtiden bringer.

Men fremtiden bringer ikke noget, hvis ikke man forsker, hvis ikke man er indstillet på at udvikle sig. Og det, som Enhedslisten foreslår, er, at man ikke skal forske, at man ikke skal udvikle sig. Enhedslisten ønsker at lukke en dør, som vi ikke ved hvad der er inde bag ved, og det vil vi ikke være med til.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Inden jeg går til selve Enhedslistens forslag, vil jeg godt sige, at biobrændstoffer ofte bliver diskuteret som et spørgsmål om, hvorvidt det er løsningen – *løsningen* – eller ikke er løsningen på transportsektorens stigende udslip af CO₂. Det er jo sådan, at blandt langt de fleste, der har beskæftiget sig med det her, er der ingen, der på noget tidspunkt har hævdet eller vil påstå, at det er *løsningen*. Det kan være et bidrag til en løsning, men alle, der arbejder med transport, ved, at der skal mange og skrappe midler til: Biler skal køre meget længere på literen; vi skal have begrænsninger for bilkørsel, især i de store byer; vi skal have langt flere mennesker til at tage cyklen; vi skal have bedre kollektive trafiksystemer; vi skal have stærkere afgiftsdifferentiering, så man, hvis man vil være eller er bilejer, motiveres til at købe en bil, som kører langt på literen; og vi skal have adskillige flere ting. Så det, vi snakker om, er altså en del af det her.

Om selve Enhedslistens forslag vil jeg så sige, at vi mener, at det er en forkert strategi, som Enhedslisten lægger op til med en moratorieordning. Vi har valgt en anden strategi i det her for at skubbe på, at man kun får de bedste biobrændstoffer ud på markedet, altså dem, som har en klar bæredygtighed, eller som udgør et klart, stærkt miljøbidrag, og den strategi går på en skrap certificering.

Det har vi taget hul på for flere år siden, da EU første gang spillede ud med et forslag om, at der skulle være en forpligtende målsætning for biobrændstoffer i transportsektoren. Der foreslog vi i SF, at det skulle en del være af den danske politik, at man skulle kræve certificering, mærkning, sådan at man sikrede, at produkterne var ordentlige. Det kom faktisk igennem som den danske politik. Det kom også igennem som EU's politik.

Der er sket mange interessante ting i EU på det her område, og det sidste ord er bestemt ikke sagt; der er en bevægelse i EU, som er positiv, men som bestemt ikke kommer af sig selv. Vi har altså valgt en strategi, der går på at arbejde for, at EU får så stærke og så skrappe certificeringsregler som overhovedet muligt, også på, at de bliver dynamiske, altså at man stiller nogle krav, og at man på forhånd har sagt, at de her krav bliver skærpet med årene.

Det, EU har spillet ud med på nuværende tidspunkt, altså det, der en del af energipakken,

der kom den 23. januar, er efter vores mening for svagt. Det er for svagt, fordi man ikke udelukker nok af de dårlige produkter. Det er også for svagt, fordi vi mangler at få taget hånd om det kriterium, der hedder, at der også skal nogle sociale kriterier ind i forbindelse med, hvordan afgrøder, som bliver brugt til biobrændstoffer, skal sikres, men også fordi det i virkeligheden måske ikke er et stærkt nok middel, man har lavet, med hensyn til at sikre, at de ikke fælder f.eks. regnskov – det kunne for den sags skyld også være anden skov – for at give rum til, at der kan dyrkes afgrøder, som skal gå til biobrændstoffer. Vi mener, at det er den strategi, som i den virkelige verden har mulighed for rent faktisk at ændre det, der sker i øjeblikket.

Jeg synes også, det er interessant, at EU's miljøkommissær, Dimas, har været ude at sige – det gjorde han faktisk for stykke tid siden – at set med hans øjne er bæredygtighedskriterierne eller certificeringen vigtigere end målsætningen. Det er jeg meget enig med ham i. Det, der også er sket, er, at EU selv har lavet et forslag, hvor man også kan opfylde målsætningen ved anvendelse af vedvarende energi, f.eks. ved hjælp af grøn el i transportsektoren – det kunne for den sags skyld også være biogas, det kunne også være brint, men de teknologier er i dag relativt uudviklede.

Jeg tror, at EU vil komme til at revidere den her politik mange gange med årene. Jeg tror faktisk også, at EU kommer til at opgive sin obligatoriske målsætning på det her område, men det tager tid. Der synes jeg så, at det vigtigt, at alle, som kan se, at der er problemer med det, der sker i øjeblikket, arbejder sammen om at få skærpet certificeringskravene så meget som muligt. Og det er her, jeg synes at Enhedslisten går galt i byen ved at vælge et andet spor, og det synes jeg er lidt ærgerligt.

Ud over det vil jeg godt sige, at jeg synes, at der er nogle af de ting, der står i Enhedslistens forslag, som er sådan lige på kanten. Det er altså ikke rigtig, når man antyder, at de stærkt stigende fødevarerpriser udelukkende er et udtryk for, at der dyrkes afgrøder til biobrændstoffer. Det er faktisk meget mere komplekst end som så.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:24

Per Clausen (EL):

Hvis vores beslutningsforslag kan læses, som om vi beskriver prisstigninger på fødevarer så ensidigt, som fru Anne Grete Holmsgaard siger, skal jeg beklage det, for jeg er helt enig med fru Anne Grete Holmsgaard i, at der er mange elementer, der gør sig gældende her. Det, der handler om biobrændsler, er et element, der nogle steder spiller en større rolle end andre steder. Men det, som jeg synes er interessant, er at få præciseret lidt mere, hvad fru Anne Grete Holmsgaard mener om certificering. Jeg og Enhedslisten støtter naturligvis gerne alle krav om, at EU får en så skrap certificering som muligt, om ikke andet, så fordi det bliver den alternative strategi, når vores forslag ikke bliver vedtaget i dag.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Anne Grete Holmsgaard, om hun, som hun ser det nu, mener, at der er nogle af de førstegenerationsbiobrændsler, vi kender i dag, som kan leve op til nogle rimelige skrappe certificeringskrav, hvis vi både ser dem i forhold til miljø og i forhold til social bæredygtighed.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:25

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Man skulle altså være et fjols, hvis man ikke sagde, at det her er meget komplekst. Jeg vil sige, at det, der nok tættest på at leve op til det, formentlig er bioætanol, som den bliver produceret i Brasilien – det er formentlig det, der er tættest på det.

Det, jeg så i øvrigt vil sige, er, at det, EU har spillet ud med i dag, er, at der skal være en 35-procents-fortrængning eller en 35-procents-miljøforbedring i produkterne, for at de overhovedet kan komme ud på EU's marked. Jeg synes for det første, at det vigtigt, at den procentsats kommer op.

For det andet er det vigtigt, er, at man laver en plan for, hvordan det her vil blive skærpet over årene. Og jeg synes, at det ville være rigtig glædeligt, hvis Enhedslisten ville kaste sine kræfter ind i at arbejde med på det her frem for at bruge krudtet på en moratorieordning, som ikke er den, der vil flytte tingene i den virkelige verden – det synes jeg ville være rigtig godt. For det kræver faktisk, at der er mange, der står sammen om det for at få det ændret.

Vi ved begge – og det ved mange andre også – at presset er meget stort fra nogle andre kræfters side, for at den her målsætning eller det udspil, der er i EU, ikke skal skærpes.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:26

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at det er vigtigt, at man opfatter det at få gjort noget ved den her problemstilling som en sag, der både har en europæisk og en global dimension. Derfor ville Enhedslisten heller ikke være kommet med det her moratorieforslag, hvis det bare var et, vi selv havde fundet på; vi kommer med det, fordi det er rejst af mange ngo'er verden over. Det var så det ene af det, nemlig hvad der er eller ikke er den rigtige strategi.

Det, der er interessant her, er jo, hvordan vi så, hvis vi ikke kommer igennem med det, stadig væk kan påvirke den videre proces. Så vil jeg bare spørge fru Anne Grete Holmsgaard, om hun ikke er enig med mig i, at man, netop når man kommer til Brasilien, opdager et andet vigtigt problem, nemlig hvordan vi kontrollerer de her ting, for det kan jo godt være, at de ikke starter med at dyrke sukkerrør til at producere biobrændsel med, der, hvor de lige har ryddet junglen; det kan godt være, at der foregår noget derimellem. Det viser vel lige præcis problemstillingen med at sikre de sociale og miljømæssige ting, nemlig at det pres, der kommer på mindre bønder, når man øger biobrændselsproduktionen, også kan medvirke til at nedbryde regnskoven.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil først lige sige, at det er rigtigt, at der er en hel del ngo'er, altså grønne organisationer, der har skrevet under på opfordringen til et moratorium. Men der er altså også en hel del, der har sagt, at det vil de ikke, og de har argumenteret for, hvorfor de ikke vil. Så det er et for – hvad kan man sige? – komplekst spørgsmål, til at man bare kan sige, at ngo'er har skrevet under på det.

Så er der spørgsmålet om Brasilien, som hr. Per Clausen bruger som et eksempel. Jeg vil altså sige, at det, der er en større fare i Brasilien i øjeblikket, faktisk er sojabønneyrkingen og det, at vi har et meget stærkt stigende kødkon-

sum på globalt plan. Soja bruges bl.a. til foderkager, der bruges til at hælde i kvæg, og kvæg kræver også rigtig meget jord.

Jeg tror selv, at noget af det, vi er nødt til at arbejde med ved siden af certificeringen, er en skovaftale, sådan at vi kan beskytte skove på globalt plan. For jeg er selvfølgelig enig i, at det her ikke kun kan løses i EU; det er globale aftaler, der skal til. Og jeg tror faktisk, at en eller anden form for skovaftale må være en del af det her kompleks, også når vi taler om den del, der hedder at forhindre, at lokale befolkninger bliver fortrængt, i forbindelse med at man bare går i gang med skovhugsten – og så i øvrigt bruger den til alt muligt andet: papirmasse og møbler, og jeg ved ikke hvad.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det, formand.

Indledningsvis vil jeg gerne kvittere hr. Per Clausen og Enhedslisten for at have fremsat dette forslag. Tidligere i debatten kom det frem, at der jo er et sådan nærmest slyngvenindeagtigt forhold mellem Det Konservative Folkeparti og Enhedslisten, i hvert fald set i et historisk perspektiv, når det drejer sig om dette spørgsmål, og derfor er der god grund til også at rose hr. Per Clausen for meget tidligt at have set de problemstillinger, der var i forbindelse med spørgsmålet om bioætanol. Men som ministeren også var inde på, må vi også erkende, at vejene jo nok skilles her.

Vi kan i forslaget fra Enhedslisten se et sådan lidt højtideligt formuleret moratorium, altså at man indstiller indsatsen med at fremme brugen af biobrændstof i transportsektoren, og fra Konservatives side må vi sige, at vi naturligvis ikke kan støtte det.

Vi er meget, meget tilfredse med, at der er indgået en energiaftale, som har samlet Folketingets partier om det her spørgsmål i en fælles forståelse – undtagen Enhedslisten, desværre – men en fælles forståelse for, at biobrændstoffer skal udgøre 5½ pct. i 2010 og 10 pct. i 2020. Det ser vi som et meget, meget vigtigt element i bestræbelserne på at leve op til målsætningerne om at reducere CO₂-udslippet i transportsektoren. Det handler, som SF's ordfører var inde på,

om en lang række elementer, der skal indgå, for at vi kan leve op til de meget ambitiøse målsætninger om at nedbringe CO₂-udslippet med 20 pct. inden 2020, når det gælder transportsektoren. Og det er selvfølgelig helt centralt, at vi får udviklet ny teknologi på en lang række felter, og i den vurdering indgår selvfølgelig også spørgsmålet om biobrændstoffer.

Jeg er lidt skuffet over, at et ellers seriøst parti som Socialdemokratiet måske har lidt svært ved at finde fodfæste i det her spørgsmål og i 2007 sagde, at vi nu skulle op på 10 pct. i 2010, altså at man vil til at indføre danske kriterier frem for at vente på, at vi lige om lidt kender bæredygtighedskriterierne fra EU. Jeg synes, det er at holde en hel branche for nar. Jeg synes, det er at give falske forudsætninger for hele forskningsmiljøet i forbindelse med det her.

Jeg synes, det er sund fornuft og det eneste rigtige, at vi naturligvis i fremtiden betragter energipolitikken i et perspektiv, der rækker ud over det nationale, men vi må i høj grad også erkende, at energipolitikken er et europæisk anliggende, og at det den vej rundt er den rigtige retning, hvormed vi skal præge verden i den kamp, vi alle sammen er lige optaget af, nemlig kampen mod klimaudfordringen. Det synes jeg er meget, meget væsentligt.

Jeg håber, at der vil være en begrundet tro på, at Socialdemokraterne kan skifte holdning endnu en gang – det har vi jo ofte set i det her spørgsmål – og at man i højere grad forstår, at det her i fremtiden er et europæisk anliggende. Vi kan redde Danmark mange gange, men hvis verden går under, kan man sige, at nytteværdien jo ikke er så stor. Derfor er det her, når vi snakker energipolitik, et europæisk anliggende, og det er et globalt anliggende.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger, først fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:32

Per Clausen (EL):

Jeg skal starte med at sige til hr. Per Ørum Jørgensen, der beklagede, at Enhedslisten ikke havde deltaget i energiforhandlingerne – og det skal være et svar til alle de andre, der også med jævne mellemrum beklager det – at næste gang man kommer til nogle forhandlinger, som Enhedslisten ikke er inviteret til, synes jeg, man skulle tage det op der og få gjort noget ved det der. Så skal vi nok vurdere, om vi vil komme, og det

plejer vi at gøre, og nogle gange bliver vi også i lidt længere tid.

Men det, jeg vil spørge hr. Per Ørum Jørgensen om, er jo: Er hr. Per Ørum Jørgensen i virkeligheden ikke enig i Socialdemokraternes nye erkendelse, nemlig at det bliver fuldstændig umuligt at nå det mål på 5¼ pct. i år 2010, som man har stillet op, og at man derfor fornuftigvis burde opgive det? Altså, det bliver jo lidt underligt, synes jeg, når jeg tænker på historien i den her debat, hvis nu det havde været Det Konservative Folkeparti, der stod urokkeligt fast på de der 5¼ pct.

Kl. 13:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:33

Per Ørum Jørgensen (KF):

I modsætning til mange andre er jeg faktisk ret optimistisk med hensyn til de her ting. Vi har i hvert fald set det første udspil fra EU, og det er klart, at vi nu skal se, hvad der efterfølgende kommer om bæredygtighedskriterierne. Men regeringen har jo presset meget hårdt på, og med en god portion held vil jeg sige, så man allerede i indeværende år vil have fastlagt EU's samlede energipolitik, og dermed mener jeg absolut, at der er mulighed for, at vi i 2010 så også kan leve op til målsætningen om, at 5¼ pct. skal være biobrændstoffer.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen for endnu en bemærkning.

Kl. 13:34

Per Clausen (EL):

Jeg må sige, at jeg er en lille smule overrasket over hr. Per Ørum Jørgensens svar, for jeg troede faktisk, at Det Konservative Folkeparti var enige med ministeren i, at det skal være nogle ambitiøse kriterier, og hvis det bliver nogle ambitiøse kriterier, tror hr. Per Ørum Jørgensen så, at det vil være muligt at skaffe biobrændselstoffer i den mængde, der skal til for at nå op på de 5¼ pct., som kan leve op til disse ambitiøse kriterier? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man kan have den opfattelse. Jeg er bange for, at det, at man har en målsætning på 5¼ pct., kan føre til, at man vælger nogle mindre ambitiøse bæredygtighedskriterier, fordi målsætningen bliver vigtigere end bæredygtigheden og kriterierne.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:35

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen i modsætning til så mange andre partier her i Folketinget har Det Konservative Folkeparti fået øjnene op for, at energipolitikken i høj grad er et europæisk anliggende, og derfor er det for os en diskussion om, om vi skal følge de kriterier, som kommer fra EU, eller om vi skal lave vores eget regelsæt og vores egne kriterier. Der finder vi det helt naturligt, at vi følger de bæredygtighedskriterier, som kommer fra EU, og at vi ved at øve indflydelse i EU kommer så tæt på det ønske, vi har, om at det skal være så bæredygtigt som overhovedet muligt, økonomisk, socialt og miljømæssigt.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning. Fru Mette Gjerskov.

Kl. 13:35

Mette Gjerskov (S):

Jeg tror, at den konservative ordfører har fået det forkerte ben ud af sengen her til morgen, for jeg ved ikke, hvor det er, han har hørt henne, at Socialdemokratiet skulle gå imod EU. Det var dog alligevel en nyhed. Selvfølgelig følger vi EU. Selvfølgelig skal Danmark da følge EU's bæredygtighedskriterier, når de engang er færdige, men det behøver jo ikke betyde, at vi skal sidde her med hovedet i hænderne og vente på EU. Nej, vi har faktisk aftalt – og jeg håber sandelig ikke, at De Konservative har tænkt sig at løbe fra den aftale – i energiaftalen, at vi skal sætte os ned og drøfte mulighederne for at gennemføre bæredygtighedskriterierne i Danmark, selv om de ikke er vedtaget i EU. Kan den konservative ordfører bekræfte, at vi har en aftale om det?

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:36

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg kan i hvert fald indledningsvis bekræfte, at begge ben er kommet ud af sengen nogenlunde fornuftigt her til morgen, så den tese fra fru Mette Gjerskov kan jeg afkræfte.

Så vil jeg sige, at det er korrekt, og at jeg også synes, at det er fint nok, at vi drøfter det her spørgsmål i forbindelse med energiforhandlingerne. Det er jo så ikke ensbetydende med, at vi er holdningsløse på det her felt, og vores holdning er meget, meget klar, nemlig at vi ikke vil indføre danske kriterier, før vi kender EU's bæredygtighedskriterier. Jeg synes, det er forkert

over for alle aktører, hvis vi i Danmark indfører nogle kriterier, som vi så ganske kort tid efter må ændre. Og, som jeg også sagde i svaret til hr. Per Clausen før, så er det jo lige om lidt, at vi kender EU's bæredygtighedskriterier, og derfor ville det jo være fuldstændig tåbeligt at gennemføre dansk lovgivning og særregler i Danmark, inden vi kender EU's kriterier.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 13:37

Mette Gjerskov (S):

Jamen det, der bare er pointen, er, at vi alle sammen ved, hvor lang tid beslutningsprocessen i EU kan tage, og det har vi stor respekt for, alle skal høres, alle skal blive enige. Det, vi bare var enige om i nogle sene nattimer under energifal-ten, var, at det her var et meget alvorligt problem, og at vi ikke bare kan sidde og vente, mens der bliver indført nogle biobrændstoffer, som er skadelige for klimaet. Det var vi faktisk enige om. Vi var enige om, at vi så selvfølgelig må tage udgangspunkt i de bud, der ligger fra EU, og se, hvor langt vi kan komme med dem og så indføre dem nationalt. Hvis der så sker nogle justeringer hen ad vejen, må vi kigge på det efterfølgende. Men altså, jeg må jo desværre konstatere, at De Konservative er løbet fra den del af aftalen, og det synes jeg bare er rigtig ærgerligt, for kloden kan jo ikke vente.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nej, men jeg kan fuldstændig afkræfte, at De Konservative er løbet fra nogen aftale. Vi delta-ger selvfølgelig i de drøftelser. Jeg tror, at fru Mette Gjerskov overfortolker situationen lidt. Jeg vil gerne gentage mig selv og sige det for tredje gang: Vi vil ikke være med til at lave speci-elle regler, der er i disharmoni med de regler, man laver i EU på det her felt. Det ville være helt forkert over for alle aktører på området, og det tror jeg ikke kan siges mere klart, end jeg har sagt det her. Men det er jo klart, at lige så snart vi har kendskab til, hvad det er for nogle bære-dygtighedskriterier, som vil blive gennemført i EU, vil vi selvfølgelig sørge for, at det også bli-ver de kriterier, som vi efterlever i Danmark. Det er sådan set sund fornuft, alt andet ville være fuldstændig tåbeligt.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Mes-serschmidt.

Kl. 13:39

Morten Messerschmidt (DF):

Der tales jo meget om den politiske tone. Og uden at det skal virke polemisk, vil jeg gerne så-dan anfægte noget af det, som hr. Per Ørum Jør-gensen sagde. Han talte nemlig på linje med det, som vi så ofte hører fra venstrefløjen, nemlig det her med, at vi nu skal redde kloden. Det kunne jeg godt tænke mig at få uddybet: Hvad er det præcis, der menes; hvad er det for en tilstand, vi befinder os i; og hvad er det, vi skal undgå? For hvis nu det var sådan, at vi inden for det næste par årtier stort set ikke ville have nogen områ-der tilbage på kloden, hvor mennesket kunne bo, kunne det godt være, at man skulle se gen-nem fingre med, at der vil være en lille stigning i fødevarepriserne. Jeg mener, at hvis prisen for at redde kloden er 1 krone mere for 1 kg majs, kun-ne det jo godt være en pris, der var værd at beta-le.

Derfor vil jeg bare spørge hr. Per Ørum Jør-gensen, om ikke han er enig i, at den der retorik om, at kloden går under, og at hvis vi ikke gør noget nu, vil alt liv uddø og sådan nogle ting, er der overhovedet ikke noget videnskabeligt grundlag for at bruge.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget, meget glade for, at der er et videnskabeligt grundlag, hvorpå vi træffer vores politiske beslutninger om klimaspørgsmålet, nemlig FN's klimapanel. Der er jo faktisk som noget nyt i forbindelse med klimatopmødet på Bali i december kommet en fælles forståelse internationalt set for, at vi drøf-ter klimaspørgsmål ud fra det samme videnska-belige grundlag, så vi er væk fra den debat om, hvorvidt der er et problem, eller der ikke er et problem. Det er meget, meget konstruktivt med hensyn til at finde løsninger. I Det Konservative Folkeparti er vi meget, meget glade for, at vi er nået så langt, og at det også er det grundlag, vi formentlig drøfter klimaspørgsmålet på her i Folketinget.

Vi må jo også sige, at vi i Det Konservative Folkeparti er ideologisk forpligtede netop på det her felt, da vi mener, at svaret rækker længere

end lige her og nu, det rækker også til de kommende generationer. Det er klimaspørgsmålet jo et ganske godt eksempel på.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Messerschmidt for endnu en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er glad for, at hr. Per Ørum Jørgensen nævner IPCC's rapport, for så vil jeg gerne bede hr. Per Ørum Jørgensen om at be- eller afkræfte, om der er nogle af de folk, der sidder i IPCC, som mener, at en fuld implementering af Kyotoprotokollen vil bremse temperaturstigningerne, eller om det ikke er rigtigt, at *alle* de folk, der sidder i IPCC, rent faktisk siger, at det her kun er et lille skridt på vejen.

Så kunne jeg også godt tænke mig at høre, om hr. Per Ørum Jørgensen derefter vil komme ind på, hvor stort det fulde skridt, for at hr. Per Ørum Jørgensen får reddet det, han kalder kloden, er set i forhold til prisen selvfølgelig. Alene EU's indsats koster 90 mia. dollars om året, og det er jo trods alt en rimelig stor sum penge, som kunne have været brugt på mange gode initiativer. Derfor vil jeg gerne have, at hr. Per Ørum Jørgensen prøver at holde de forhold op mod hinanden og altså siger, hvor meget der skal til, for at vi får reddet kloden, og hvor meget der skal bruges på det.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er jo netop i den situation at FN's klimapanel er utrolig gavnligt, da det kan sætte nogle scenarier op, ud fra hvilke vi så kan træffe nogle politiske beslutninger. Hele spørgsmålet om, hvor meget global opvarmning man kan tåle, og hvad der er rimeligt, i forhold til hvilken tilpasning man kan lave til den globale opvarmning, er selvfølgelig altid relevant, også set ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt. Det er jeg helt enig med hr. Morten Messerschmidt i.

Der opererer man jo med nogle tal, og man siger, at hvis temperaturen eksempelvis stiger med 2 grader inden 2050, er det de og de virkemidler, der skal til. Og det gør det jo konstruktivt, for så kan vi politisk agere konkret på den udfordring, vi står over for. Der kan man jo sige, at i det store spil handler det så også om i forbindelse med den klimaaftale, som vi gerne skal

indgå i 2009, at vi får de store industrilande med i en sådan aftale – USA, Kina, Indien osv. Det er der, vi gør os alle de bestræbelser, vi overhovedet kan, for at nå det mål.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 13:43

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det har været en meget spændende og udmærket debat. Hvis man er i godt humør, og det kan man jo godt tillade sig at være en fredag eftermiddag, når vejret er godt og foråret måske er på vej, kan man vel også drage den konklusion, at der på en række områder sådan set er et flertal i Folketinget, der er enig i den indholdsmæssige del af Enhedslistens forslag.

Hvis man tager diskussionen om de ambitiøse kriterier for biobrændstoffer, hvad enten man nu har en national europæisk vinkel, eller man insisterer på, at vinklen udelukkende må være EU-orienteret – som det jo er lige før Dansk Folkeparti har gjort i den her debat, hvilket er meget spændende – kan man konstatere, der virkelig er så ambitiøse, som det er blevet beskrevet i denne debat, er det meget svært at forestille sig, at der er nogen førstegenerationsbiobrændstoffer, der bliver taget i anvendelse. Det er meget svært at forestille sig, at man kan nå målet på de 5,75 i 2010, og det er også uhyre sandsynligt, at regeringen kommer til at intensivere sine bestræbelser for at sikre, at målet i EU i forhold til 2020 kan nås, uden at man satses på biobrændsler. Så langt, så godt.

Når vi i Enhedslisten måske ikke mener, at de 175 ngo'er på verdensplan, som har foreslået det her moratorium, nødvendigvis har valgt en forkert strategi, er det så, fordi vi jo i hvert fald kan se, at der er nogle vanskeligheder i den strategi, som er valgt, i forhold til at få EU til at lægge sig fast på nogle gode bæredygtighedskriterier. Jeg vil ikke udelukke, at det kan være nemmere for Socialdemokraterne og andre, der støtter det, i forligskredsen omkring energipolitikken at få lavet nogle kriterier i Danmark, der er holdbare.

Når man siger, at de her kriterier skal være meget ambitiøse, må man se på det udspil, der er kommet – og det kan jo godt være, at ministeren som sædvanlig har ret i, at det er mere ambitiøst end det, de finder på mange andre steder i

verden; hvis man ikke finder på noget som helst fornuftigt andre steder i verden, er det jo nemt at være mest ambitiøs. Men hvis man kigger på udspillet, må man jo sige, at målet om et drivhusgasreduktionskrav på mindst 35 pct. og begrænsningen med hensyn til, hvilke arealer biobrændstoffer må produceres på, er både meget lidt ambitiøse og på nogle områder problematiske.

Faktisk er det jo sådan, når man siger, der er begrænsninger på, hvilke jordområder der må bruges, så er problemet den måde, man definerer det på. Således er der store områder, der i dag i realiteten er regnskov, som kan inddrages til det her formål. Man har så heller ikke inddraget de sociale krav.

Det vil sige, at det altså er en politisk kamp først at få skærpet de miljømæssige krav og de naturmæssige krav, og så handler det om at skærpe de krav, der handler om den sociale bæredygtighed. Den handler jo ikke kun om fødevarerpriser, selv om det selvfølgelig er et vigtigt element, men også om, hvor de mennesker, der i dag lever i de områder, som man kunne forestille sig blev inddraget til produktion af biobrændsler, skal hen, og hvad de skal foretage sig, og hvad de skal lave – om de småbønder, der i dag lever i kanten af regnskovene; bliver fjernet fra de områder, hvor de er nu, og så formentlig søger indad i regnskovene, og dermed kan det så være, at det er dem, der får ansvaret for de ødelæggelser af naturen, der sker.

Faktisk synes vi, når vi ser på de certificeringsordninger, som er på banen, at det er svært at finde nogen, som lever op til de kriterier, man må opstille. Det har også her i debatten været nævnt, at andre europæiske lande faktisk har taget fat på at lave certificeringsordninger. Desværre må jeg sige, at når man så kigger på indholdet af dem, er de i udgangspunktet ikke mere ambitiøse end det, EU har fundet på. Så der er altså også ganske store vanskeligheder ved at betrede certificeringsvejen. Man skal ikke forstå det på den måde, at Enhedslisten ikke vil bruge al den energi og den smule indflydelse, vi måtte have, til at påvirke de beslutningsprocesser, der foregår i både Danmark og i EU omkring det her spørgsmål.

Så kan man sige: Jamen hvad er så forklaringen på, at vi har den her biobrændstoffdiskussion? Ja, det er jo, at selv om det kan lyde underligt, når man har hørt debatten i dag, er det faktisk sådan, at det brændstofalternativ til fossile brændstoffer, som man indtil nu politisk har be-

sluttet sig for at man vil koncentrere sin energi omkring og fokusere på, faktisk er biobrændsel. Det er jo biobrændsel, man har en konkret målsætning for 2010 og en konkret målsætning for 2020 om, hvor meget der skal blandes i. Det mener jeg sådan set man er nødt til at føre tilbage til, at der er stærke politiske og økonomiske interesser bag biobrændsel. Der er jo ikke nogen grund til at være i tvivl om, at når dansk landbrug nu har kastet megen energi og megen lobbyvirksomhed ind på at få fokuseret på biobrændstof, så skyldes det ikke udelukkende et behov for, med hr. Morten Messerschmidts ord, at redde verden; så skyldes det vel også, at man har set ganske gode indtægtskilder i det her. Man kan også se det på nogle af de ikke ubetydelige industriinteresser, der er i Danmark omkring det her, som jo også markerer sig meget tydeligt.

Så der er altså nogle, der presser på, og derfor synes jeg, det er værd at fastholde, hvad det er for nogle miljømæssige og sociale problemer, der eksisterer ved produktionen af biobrændstof.

Først er der stor usikkerhed om, hvor stor den reelle besparelse i udledningen af drivhusgasser er ved produktionen af biobrændstoffer, når alle produktionens bidrag af drivhusgasser trækkes fra den mængde drivhusgas, der fortrænges. EU har jo opereret med, at det som udgangspunkt er omkring halvdelen af energiindholdet af det færdige produkt, der er sat til under fremstillingen. Der har også været andre regnestykker på det, men det er sådan, at ganske mange biobrændstoffer faktisk ender med at have en negativ effekt. Dernæst er der emissionerne af drivhusgasser fra landbrugsjord, bl.a. lattergas, og det giver også nogle negative effekter. Jordens værdi som CO₂-bank forringes, og så har det altså de her alvorlige sociale konsekvenser for mennesker i fattige lande. I beslutningsforslaget har vi nævnt det med fødevarerpriserne, men igen må man sige, at man ikke altid får alle argumenter og nuancer med, for, som jeg sagde tidligere, rammes fattige mennesker i verden faktisk også på anden måde ved en fokusering på biobrændsler.

Det er rigtigt, som fru Anne Grete Holmsgaard fra SF sagde, at man også kunne nævne andre eksempler på, at vi beslaglægger god jord i tredjeverdenslande eller lande i andre verdensdele til formål, der måske ikke altid er lige lødige, og det er rigtigt, at den store sojaproduktion, der er i Sydamerika til bl.a. den danske svine-

produktion, jo også repræsenterer et problem. Det er bare sådan, at fordi man i forvejen foretager sig ting, som er meget lidt hensigtsmæssige, er der jo ikke nogen særlig grund til at finde nye problemer frem. Der er jo også konsekvenserne for regnskov og andre vigtige naturområder, som er af afgørende betydning.

Der er altså sådan set mange gode grunde til at betragte biobrændstof som noget, man ikke skal kaste sig over, medmindre man slet ikke havde andre alternativer. Det er en dårlig løsning, og det er en løsning med mange, mange biomkostninger.

Vi har i vores beslutningsforslag brugt lidt energi på at beskrive, hvordan den virkelige udvikling f.eks. har været omkring palmeolieproduktionen i Indonesien, hvor man jo sådan set har nogle regler og en lovgivning, der siger, at man ikke må inddrage regnskov til det formål. Alligevel forsvinder der regnskov hvert år på forunderlig vis.

Vi har også syntes, at det var værd at nævne, at vi jo indimellem nærer tillid til de ting, der kommer fra regeringen. Der er bl.a. lavet en tværministeriel rapport, som jo beskriver alternative drivmidler i transportsektoren. Det er en god rapport, som jeg synes har spillet en alt, alt for lille rolle i den politiske debat. En af tingene er, at man skal lede uendelig længe for at finde på gode argumenter for, hvorfor man skal fokusere på biobrændstoffer. Der er andre ting, man skal fokusere på, og det rejser lige præcis den problemstilling, som fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, nemlig at der ikke kun findes én løsning på at reducere udslippet af CO₂ i transportsektoren og reducere forbruget af fossile brændstoffer. Der skal bruges mange forskellige løsninger, også, fordi de virkelige gode løsninger er en lille smule langsigtede, selv om vi må indrømme, at den teknologiske udvikling inden for batteriproduktion osv. jo måske gør, at spørgsmålet om elbiler er rykket betydeligt tættere på, end vi havde forestillet os. Selv DONG beskæftiger sig nu meget seriøst med det, og jeg synes da bare, når jeg nu næsten aldrig få anledning til at rose DONG, at jeg vil benytte lejligheden til det i dag.

Det vil sige, at alternativerne altså er helt entydige. De gode, langsigtede alternativer til fossile brændstoffer er altså helt entydigt nogle andre end biobrændstoffer. Alligevel har vi stadig væk i Danmark i den formulerede politik meget fokus på biobrændstoffer. Hvis den her debat kan medvirke til, at vi kan komme dertil – som

der jo i virkeligheden er et flertal i Folketinget for, ja, måske næsten enighed om, jeg hørte i virkeligheden kun Venstre være lidt begejstret for biobrændstoffer stadig væk – så burde det vel også være muligt at få bragt den reelt førte politik i overensstemmelse med de politiske ønsker, også selv om der er lavet en energiaftale, som er meget bred.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 13:53

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. Nu vil jeg ikke forlænge debatten unødigt, men jeg synes, der er et spørgsmål, som trænger sig på, og som har en vis generel interesse. Det gælder fremgangsmåden med, at Danmark ikke giver offentlige forskningsmidler til et specielt område, når det gælder forskning. Det synes jeg faktisk er lidt interessant. Som tidligere forskningsordfører har jeg jo haft mange drøftelser, også med hr. Per Clausen, og fra Enhedslistens side har man jo hyldet den frie forskning som nærmest ukrænkelig, sådan som jeg i sin tid forstod hr. Per Clausen. Jeg skal bare høre, om det er en ny tilgang til selve forskningspolitikken, at vi i højere grad fra Folketingets side skal prioritere, hvilke felter forskerne må bevæge sig ind på, altså gå i retning af en mere strategisk forskning, hvor vi i højere grad binder forskningsmidler til specielle områder, som vi prioriterer, eller om hr. Per Clausen stadig hyl-der den frie forskning.

Kl. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Per Clausen (EL):

Det er et spørgsmål, som jeg er usædvanlig glad for at hr. Per Ørum Jørgensens stiller mig. For jeg må nemlig medgive, at formuleringerne i beslutningsforslaget måske ikke er så præcise, som de skulle have været. Pointen er jo, at det, vi beskæftiger os med i det her beslutningsforslag, er de forskningsmidler, der i forvejen er afsat målrettet til bestemte formål. Det vil sige, at hvis man afsætter forskningsmidler til bestemte formål som f.eks. udvikling af vedvarende energi, så synes vi, at de midler skal bruges til vedvarende energi og udviklingen af den og ikke til biobrændstoffer.

Hvis man så ud af universiteternes egne frie forskningsmidler fik den idé, at man syntes, at

det ville være spændende at forske i førstegenerationsbiobrændstoffer – jeg har svært ved at forstå, hvordan man skulle nå frem til den konklusion, men det kunne jo ske – så synes jeg overhovedet ikke, at vi fra Folketingets side skal blande os i det.

Kl. 13:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Ørum Jørgensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 13:55

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det synes jeg lyder meget, meget interessant. Der ligger jo så også det i svaret, at man ikke har formuleret det her forslag præcist nok, og det kan selvfølgelig tilgives. Hvis man læser forslaget, sådan som det ligger, kan man sige, at det jo sådan set også binder det, vi kalder de frie forskningsmidler, som der frit kan disponeres over.

Men jeg er så på baggrund af hr. Per Clausens svar nødt til at spørge: Vil det sige, at de midler, som vi har prioriteret, og som forskningsverdenen regner med at få, er midler, som man ifølge det her forslag, hvis det nu blev vedtaget, med tilbagevirkende kraft skulle frigive til andre formål?

Så vil jeg egentlig også gerne henlede hr. Per Clausens opmærksomhed på regeringens energiudspil fra januar 2007, hvor der jo klart står, at et af de områder, man vil prioritere, er forskning i andengenerationsbioætanol. Der står altså ingenting i regeringens strategi for energipolitikken i forbindelse med energiforskning om, at man vil prioritere førstegenerationsbioætanol.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:56

Per Clausen (EL):

Det er klart, at forskningsprojekter, man allerede har bevilget penge til, skal have de penge, som man har bevilget. Hvis man vedtog det her, ville det betyde, at der ikke kunne og ville blive bevilget penge til forskningsprojekter, som handlede om førstegenerationsbiobrændsel. Om der findes særlig mange inden for det område, tør jeg ikke sige. Det er mit klare indtryk, at interes-

sen helt går i retning af andengenerationsbiobrændsler.

Jeg må så sige, at jeg også er uenig med regeringen, når den især fremhæver andengenerationsbiobrændsel som et interessant forskningsområde. Jeg synes, at det bør behandles fuldstændig på lige fod med andre områder. I virkeligheden synes jeg, at man i stedet for skulle fremhæve reel vedvarende energi som et interessant forskningsområde, og det ville så også betyde, at andengenerationsbiobrændsler blev prioriteret lavere, end de bliver i regeringens strategi.

Men bare for at gøre det helt klart vil jeg sige, at penge, der er bevilget til forskningsprojekter, skal vi naturligvis ikke trække tilbage.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:57

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 8. april 2008 kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen, og skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet er hævet. (Kl. 13.58).